

[Holger Kristiansen.]

vendigt til et Militærvæsen, som kun Partiet Venstre, og maaske ikke en Gang hele dette Parti, nærer Tillid til.

Jeg skal hermed anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse; det forsvinder ikke, før det er ophøjet til Lov.

Forslag til Lov om Indtegning af Mandskab skal jeg ligeledes anbefale. Vi tilstræber paa dette Omraade en Retfærdighed, som vi skylder vort Lands Ungdom. Vi har ikke almindelig Værnepligt, og den begrænsede Værnepligt, vi har, er uretfærdig overfor en meget stor Del, hele den Del af Landets Ungdom, som rammes af den. Dette Spørgsmaal er imidlertid ogsaa saa gennemdrøftet, at jeg ikke skal optage den Diskussion, som det ærede Medlem Hr. Parkov ellers indbød til.

Endelig skal jeg med Hensyn til Forslaget om Forøgelse af Grænsegendarmeriet kun sige, at det vistnok er værd at overveje, om der ikke er Mulighed for en anden Bevæbning af Mandskabet, hvilket der i hvert Fald af Grænsegendarmeriet er udtalt særlige Ønsker om, og desuden, om det ikke vil være muligt at indføre bedre Avancementsforhold for Gendarmerne. Jeg vil henstille, at dette Spørgsmaal tages op til alvorlig Overvejelse i det kommende Udvalg. Det danske Gendarmerikorps har gjort saa fortrinlig Tjeneste i Grænseomraadet og har i den Grad forstaaet at leve sig sammen med Befolkningen, baade den danske og den tyske, at det fortjener den Paaskønnelse, der vilde ligge i Opfyldelsen af det beskedne Ønske, som jeg ved, man nærer dernede.

Med disse Ord skal jeg anbefale de 3 foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Axel Dam: Retsforbundets Stilling til det ene af de her behandlede Lovforslag er paa Forhaand given, nemlig til Forslaget om Afskaffelse af den saakaldte almindelige Værnepligt, det vil sige Tvangsudskrivning af slagtemoden Ungdom til Kanonføde eller til Kvælningsdød ved Giftgas. Det mærkeligste er egentlig, at man saa længe lovmæssigt har kunnet opretholde denne brutale Krænkelser af Menneskenes Selvbestemmelsesret. Men det forholder sig vel, som den engelske Tænker Bertrand Russell siger i en nylig udkommen Bog — en Udtalelse, jeg vel nok her tør anføre, da vi endnu ikke har noget Importforbud mod Indførsel af fornuftige Tanker fra Udlandet. Tanker siges jo at være toldfri, men bliver vel ogsaa snart det

eneste, som er det her i Landet. Kun gennem planmæssig Skolefordummelse af Ungdommen mener han, det har været muligt at bilde Mennesker ind, at det er en moralsk Pligt at slaa Ikke-Englændere ihjel, naar nogle Gentlemen i Westminster — altsaa i Parlamentet — siger, de skal gøre det. Og i England har man jo endda ikke tvungen Udskrivning, men lægger kun et moralsk Pres paa de unge.

Ikke blot paa min Rigsdagsgruppes Vegne, men paa hele Retsforbundets Vegne skal jeg i Henhold til vort Program tillade mig paa det varmeste at anbefale dette Lovforslag, til Trods for at det er fremsat af den højtærede Indenrigsminister, der til mig har udtalt, at han betragter Retsforbundet som ikke eksisterende, som udslettet, en Udtalelse, der jo er mærkelig i en Ministers Mund overfor et lovligt repræsenteret politisk Parti. Det tør vel undskyldes som et Udslag af en Ungdommelighed, der forhaabentlig vil fortage sig, naar den højtærede unge Minister naar modnere Alder. Og det højtærede Spark til os skal derfor ikke hindre os i at støtte og stemme for hans udmærkede Lovforslag.

Med Hensyn til selve Afrustningsforslaget har jo Tidens Udvikling gjort det mere paatrængende aktuelt end nogen Sinde. Selv i den Statsmændenes Fagforening, som med tvivlsom Ret kalder sig Folkenes Forbund, kræver jo alle Afrustning, og hver Stat erklærer sig højtideligt villig til at være *den sidste* Stat, der skrider til Afrustning. Lad Danmark da vise det Initiativ at være den første, der imødekommer et Krav fra hele den civiliserede Del af Menneskeheden. At Forslagets tekniske Enkeltheder kan kritiseres, skal jeg ikke her opholde mig ved, men overlade det til det kommende Udvalg. Det er Princippet og Tendensen, det først og fremmest gælder om nu.

I Forbindelse hermed skal jeg tillade mig med Tilslutning af mine Partifæller at forelægge den højtærede Udenrigsminister en Henvendelse, som jeg med Anmodning om at bringe den frem i Rigsdagen har modtaget fra en dansk Forfatter, Magister Adeling. Den lyder — med den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse den — saaledes:

„Vi henstiller hermed til Udenrigsministeren, Dr. Munch, at Danmark tager Initiativet i den Tendens, der har vist sig ved Afrustningskonferencen, nemlig Civilbefolkningens Beskyttelse mod Luftangreb — idet den danske Regering officielt erklærer, at den ikke i en Krig